

РЕШЕНИЕ

№ 6334

гр. София, 24.10.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 03.10.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разглежда дело номер **6189** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 128 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/.

Образувано е по жалба на М. Г. У., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 103, срещу Решение № 229/28.05.2013г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/, с което по отношение на жалбоподателката е установен конфликт на интереси за това, че в качеството ѝ на Директор на Средно Общообразователно училище „Д-р П. Б.“ – [населено място], е сключила граждански договори № 3/10.03.2011г., № 4/14.03.2011г., № 5/15.03.2011г., № 6/23.03.2011г. и № 7/03.05.2011г., в частен интерес на свързаното с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗПУКИ – В. С. У. /син/, по силата на които свързаното лице е заело длъжността „учител по руски език, български език и литература, английски език и изобразително изкуство, домашна техника и икономика“ по заместване – нарушение на чл. 8, изречение 2, предложение 1 от ЗПУКИ, както и неподаване на декларации по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ при сключването на граждански договори граждански договори № 3/10.03.2011г., № 4/14.03.2011г., № 5/15.03.2011г., № 6/23.03.2011г. и № 7/03.05.2011г., в частен интерес на свързаното с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ – В. С. У. /син/, с което е нарушила разпоредбата на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ.

Жалбоподателят претендира отмяна на решението като незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Излага аргументи, че В. У. е бил назначен

по Национална програма „На училище без отсъствия – мярка без свободен час“, поради което е неоснователно становището на КПУКИ за приложимост на Инструкция № 2/1994г. Въпреки това, чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от същата посочват изрично, че длъжността „учител“ по учебен предмет от общообразователна подготовка се заема от лица, които са придобили висше образование – степен „магистър“, „бакалавър“ или „специалист от професионално направление“, съответстваща на учебния предмет с присъдена професионална квалификация „учител“ или специалност от друго професионално направление и допълнителна професионална квалификация „учител“ по учебен предмет. По преписката не било установено, че В. У. е получавал възнаграждение, което не му се следва, и че не отговаря на изискванията на Националната програма за заместване на отсъстващ учител. Липсвали доказателства за това, че У. не е предприела действия за осигуряване на други преподаватели от банката кадри към Регионалния инспекторат или Бюрото по труда. Претендира отмяна на постановеното решение, както и присъждане на направените по делото разноски.

В проведеното съдебното заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, редовно уведомен, се представлява от юрк. Д., който оспорва жалбата. По съществото на спора моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, като излага подробни съждения в писмени бележки от 14.10.2010г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по оспорване на Решение № 229/28.05.2013г. на КПУКИ е стартирало по подадена в срок жалба с вх. № 18410/03.07.2013г. по описа на Административен съд София-град. С Решение № 7752/09.12.2013г., Второ отделение, 25-и състав обявява за нищожен индивидуалния административен акт /ИАА/, като постановен при допуснати нарушения на процесуалноправните норми – толкова съществени, че са довели до липса на волеизявление. С Решение № 8210/17.06.2014г. по дело № 2590/2014г., Върховният административен съд, Седмо отделение, отменя Решение № 7752/09.12.2013г. и връща делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София-град.

Първоначално производството е образувано по постъпил в КПУКИ сигнал с вх. № 01-572/15.08.2012г. или рег. № С-307/15.08.2012г. /л. 24-25 от делото/ срещу М. Г. У., депозиран по повод извършена проверка от експерти от Регионалния инспекторат по образованието – Х.. Установено е, че същата като Директор на Средно общообразователно училище /СОУ/ „Д-р П. Б.“ – [населено място] /трудов договор № ЛС-42 от 11.12.2008г.; длъжностна характеристика от 11.12.2008г.; длъжността характеристика от 16.12.2009г. – л. 26-36 от делото/, е сключила граждански договори № 3/10.03.2011г., № 4/14.03.2011г., № 5/15.03.2011г., № 6/23.03.2011г. и № 7/03.05.2011г. със сина си В. У. по Национална програма „Оптимизация на

училищната мрежа“, мярка „Без свободен час“, и не е подала декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ по повод цитираните граждански договори. На 07.04.2009г. и 19.03.2012г. М. Г. У. е подала декларация по чл. 12, т. 2 във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ /л. 37-40 от делото/.

Приложени към сигнала са посочените граждански договори, недостатъчни за установяване на конфликт на интереси, поради което КПУКИ служебно, по реда на АПК съгласно чл. 26 от ЗПУКИ, събира други писмени доказателства. В административната преписка е представен събраният и проверен доказателствен материал, от който става видно следното:

С граждански договор № 3/10.03.2011г. /л. 45 от делото/ СОУ „Д-р П. Б.“ възлага на В. С. У. да замести отсъстващия преподавател по руски език за периода от 10.03.2011г. до 11.03.2011г., за изпълнението на който да се изплати лекторско възнаграждение за 7 учебни часа по 5,70 лева – 39,90 лева. За удостоверяване на това обстоятелство са поместени Заповед № 226/10.03.2011г. на Директора на СОУ, декларация за лекторски и болничен лист № 1096591 на П. И. К. – преподавател по руски език /л. 46-48 от делото/.

С граждански договор № 4/14.03.2011г. /л. 52 от делото/ СОУ „Д-р П. Б.“ възлага на В. С. У. да замести отсъстващия преподавател по български език и литература за периода от 14.03.2011г. до завръщането на титуляря, за изпълнението на който да се изплати лекторско възнаграждение за 3 учебни часа по 5,70 лева – 17,10 лева и 16 часа по 3,11 лева – 49,76 лева, общо – 66,86 лева. За удостоверяване на това обстоятелство са поместени Заповед № 231/14.03.2011г. на Директора на СОУ, декларация за лекторски и болничен лист № 3677257 на Д. Д. А. – преподавател по български език и литература и френски език /л. 53-55 от делото/.

С граждански договор № 5/15.03.2011г. /л. 56 от делото/ СОУ „Д-р П. Б.“ възлага на В. С. У. да замести отсъстващия преподавател по английски език на 15.03.2011г., 16.03.2011г. и 17.03.2011г., за изпълнението на който да се изплати лекторско възнаграждение за 13 учебни часа по 5,70 лева – 74,10 лева. За удостоверяване на това обстоятелство са поместени Заповед № 232/15.03.2011г. на Директора на СОУ, декларация за лекторски и болничен лист № 3677820 на Д. Г. Я. – преподавател по английски език /л. 57-59 от делото/.

С граждански договор № 6/23.03.2011г. /л. 60 от делото/ СОУ „Д-р П. Б.“ възлага на В. С. У. да замести отсъстващия преподавател по изобразително изкуство, домашна техника и икономика за периода от 24.03.2011г. до 02.05.2011г., за изпълнението на който да се изплати лекторско възнаграждение за действително взетите часове. За удостоверяване на това обстоятелство са поместени Заповед № 243/23.03.2011г. на Директора на СОУ, декларация за лекторски и Заповед № 78/23.03.2011г. за платен отпуск за обучение на К. К. К. – преподавател по изобразително изкуство, домашна техника и икономика /л. 61-63 от делото/.

С граждански договор № 7/03.05.2011г. /л. 64 от делото/ СОУ „Д-р П. Б.“ възлага на В. С. У. да замести отсъстващия преподавател по изобразително изкуство, домашна техника и икономика за периода от 03.05.2011г. до 15.06.2011г., за изпълнението на който да се изплати лекторско възнаграждение за действително взетите часове. За удостоверяване на това обстоятелство са поместени Заповед № 270/03.05.2011г. на Директора на СОУ и Заповед № 141/03.05.2011г. за платен отпуск за подготовка и явяване на държавен изпит на К. К. К. – преподавател по изобразително изкуство, домашна техника и икономика /л. 65-63 от делото/.

По повод заместването на преподавател по изобразително изкуство, домашна техника и икономика е поканено лицето Ц. С. Й., което собственоръчно попълва декларация на 20.06.2013г. за удостоверяване на това обстоятелство /л. 12 от делото/.

С писмо изх. № С-307#1/24.09.2012г. /л. 75 от делото/, връчено редовно на 25.09.2012г. /пощенско клеймо ИД PS 1040 01ZQWM U, л. 76 от делото/, М. У. е поканена за изслушване на 02.10.2012г. от 10:30ч., като ѝ е предоставена възможност да се запознае със събраните по преписката доказателства и да посочи нови такива, да изрази становище и/или направи възражение. На основание чл. 26 от ЗПУКИ жалбоподателката У. е изслушана на проведеното заседание на КПУКИ, чиито резултати са обективирани в Протокол № 116/02.10.2012г. /л. 79-89 от делото/.

При разглеждане на дело № 2590/2014г. по описа на ВАС на РБ, Седмо отделение, е депозиран Протокол № 174/28.05.2013г., който обективира взетото от Ф. З., Н. Н., К. С. и С. С. – Председател и членове на КПУКИ, решение по сигнал с рег. № С-307/15.08.2012г. срещу М. У. – Директор на СОУ „Д-р П. Б.“. Решение № 229/28.05.2013г. е изпратено на М. Г. У. с писмо изх. № С-307#5/17.06.2013г. /л. 11; л. 15-23; л. 77-78 от делото/, получено на 19.06.2013г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Решение № 229/28.05.2013г. на КПУКИ е изпратено с писмо изх. № С-307#5/17.06.2013г. и получено на 19.06.2013г. Обезпечава се изводът, че жалбоподателят е спазил законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на административния акт съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗПУКИ във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, като е депозирал жалбата в Административен съд София-град с вх. № 18410/03.07.2013г. Директорът на СОУ „Д-р П. Б.“ М. Г. У. е адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което има правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на основание чл. 146 от АПК.

На първо място, Решение № 229/28.05.2013г. представлява индивидуален административен акт /ИАА/ по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на КПУКИ, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на жалбоподателя М. Г. У.. По повод сигнал на Регионален инспекторат по образованието – Х., по чл. 24, ал. 3 във връзка с чл. 23 от ЗПУКИ за установяване конфликт на интереси се стартира производство пред КПУКИ, чиито резултати се обективират в решението по чл. 27, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗПУКИ. Съгласно чл. 22а, ал. 1 от с.з. компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КПУКИ. На основание чл. 22а, ал. 6 във връзка с чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ /ДВ, бр. 38 от 18 Май 2012г./ във връзка с чл. 15, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ „заседанията на комисията се считат за редовни, ако на тях присъстват най-малко трима от членовете ѝ”, като последните се произнасят в условията на явно гласуване. Решението е мотивирано, взето с мнозинство повече от половината от всички членове съгласно чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ във връзка с чл. 15, ал. 6 от ПОДКПУКИ. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 15, ал. 7, изр. второ от ПОДКПУКИ, регламентираща валидността на решението, когато то е неподписано от член от комисията, но при спазване на

необходимия кворум и мнозинство. Оспорваното решение обективира резултата – установен конфликт на интереси за това, че в качеството си на Директор на Средно Общообразователно училище „Д-р П. Б.“ – [населено място], М. Г. У. е сключила граждански договори № 3/10.03.2011г., № 4/14.03.2011г., № 5/15.03.2011г., № 6/23.03.2011г. и № 7/03.05.2011г., в частен интерес за свързаното с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ – В. С. У. /син/, по силата на които свързаното лице е заело длъжността „учител по руски език, български език и литература, английски език и изобразително изкуство, домашна техника и икономика“ по заместване – нарушение на чл. 8, изречение 2, предложение 1 от ЗПУКИ, както и неподаване на декларации по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ при сключването на граждански договори граждански договори № 3/10.03.2011г., № 4/14.03.2011г., № 5/15.03.2011г., № 6/23.03.2011г. и № 7/03.05.2011г., в частен интерес за свързаното с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ – В. С. У. /син/, с което е нарушила разпоредбата на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ. Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 224 от АПК във връзка с Решение № 8210/17.06.2014г. по дело № 2590/2014г., Върховният административен съд на РБ, Седмо отделение, съдът намира, че КПУКИ е компетентен да се произнесе административен орган, следователно – не е налице основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, доколкото липсва изрична разпоредба в ЗПУКИ относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал – КПУКИ; наименование на акта – решение; адресат на акта – М. Г. У., Директор на Средно Общообразователно училище „Д-р П. Б.“ – [населено място]; разпоредителна част, в която се определя установен конфликт на интереси и неподаване на декларация чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в нарушение на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ, представляващо основание за издаване на наказателно постановление за налагане на административно наказание в едномесечен срок от влизане на решението в сила по реда и условията на чл. 30 от ЗПУКИ; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва – пред Административен съд София – град в четиринадесетдневен срок от съобщаването на акта на основание чл. 27, ал. 5 от ЗПУКИ, изрично посочени не само в Решението, но и в придружителното писмо с изх. № С-307#5/17.06.2013г. /л. 11; л. 15-23; л. 77-78 от делото/; дата на издаване – 28.05.2013г.; подпис на лицата, участвали в производството по установяване на конфликт на интереси, с означаване на заеманата длъжност – Председател и членове на КПУКИ. Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че не е налице основание за отмяната атакувания административен акт по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на административно-производствените правила на основание чл. 146, т. 3 от АПК във връзка с чл. 26 от ЗПУКИ. Производството за установяване конфликт на интереси по сигнал с вх. № 01-572/15.08.2012г. или рег. № С-307/15.08.2012г. срещу М. Г. У., депозиран по повод извършена проверка от експерти от Регионалния инспекторат по образованието – Х., е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 23, ал.

1 от ЗПУКИ във връзка с 17, ал. 2 от ПОДКПУКИ. На основание чл. 24, ал. 3 от ЗПУКИ „когато разполага с данни, че лице, заемащо публична длъжност, е нарушило разпоредба на този закон, органът по избора или назначаването незабавно изпраща сигнал до Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси заедно със заверени копия от документите, относими към сигнала“. Видно от приложения по делото трудов договор с № ЛС-42/11.12.2008г., качеството „работодател“ на М. Г. У. притежава Регионалният инспекторат по образованието – Х.. Съгласно чл. 37, ал. 4 от Закона за народната просвета /ЗНП/ такива договори се сключват само с директорите на общински /длъжностни характеристики от 11.12.2008г. и 16.12.2009г. – л. 27-36 от делото/, не и с тези на държавни училища. За последните се сключват договори между Министъра на образованието и науката и лицето, определено за съответната длъжност „директор“ /чл. 37, ал. 3 от ЗНП/. Общинските училища са юридически лица по смисъла на чл. 10, ал. 5 във връзка с ал. 2 от ЗНП, но техните директори не притежават качеството „органи на изпълнителната власт“, а попадат единствено в обхвата на дадената от законодателя легална дефиниция в чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ „лица, заемащи публични длъжности по смисъла на този закон, са управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия, както и на други юридически лица, създадени със закон, с акт на държавен орган или на орган на местно самоуправление“. Безспорно е, че М. Г. У. притежава качеството лице, заемащо публична длъжност, поради което е налице една от предпоставките на чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ за установяване на конфликт на интереси.

Разпоредбата на чл. 26 от ЗПУКИ, съгласно която КПУКИ „събира доказателства по реда на Административно-процесуалния кодекс, изслушва лицето, заемащо публична длъжност, и му дава възможност да направи възражение“ е спазена. Приложен е доказателственият материал, събран по преписка с рег. № С-307/15.08.2012г. С писмо изх. № С-307#1/24.09.2012г. /л. 75 от делото/, връчено редовно на 25.09.2012г. /пощенско клеймо ИД PS 1040 01ZQWM U, л. 76 от делото/, М. У. е поканена за изслушване на 02.10.2012г. от 10:30ч., като ѝ е предоставена възможност да се запознае със събраните по преписката доказателства и да посочи нови такива, да изрази становище и/или направи възражение. На основание чл. 26 от ЗПУКИ жалбоподателката У. е изслушана на проведеното заседание на КПУКИ, чиито резултати са обективирани в Протокол № 116/02.10.2012г.

Видно от Протокол № 174/28.05.2013г., КПУКИ в състав Ф. З., Н. Н., К.

С. и С. С. се е произнесла с решение по сигнал с рег. № С-307/15.08.2012г. срещу М. У. – Директор на СОУ „Д-р П. Б.“, на основание чл. 27, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 22а, ал. 6 и с чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ /ДВ, бр. 38 от 18 Май 2012г./ във връзка с чл. 15, ал. 1 и ал. 6 от ПОДПУКИ, за което и жалбоподателката е уведомена. Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗПУКИ КПУКИ се произнася с решение в двумесечен срок от откриване на производството, което в настоящия случай е издадено на 28.05.2013г. и изпратено на жалбоподателката по реда на чл. 27, ал. 4, т. 1 от ЗПУКИ с писмо изх. № С-307#5/17.06.2013г. , получено на 19.06.2013г. Вярно, е че срокът от два месеца за произнасяне по преписката е изтекъл, но същият има инструктивен характер и е въведен от законодателя в съответствие с принципа за бързина и процесуална икономия по смисъла на чл. 11 от АПК. Правото на защита на лицето, по повод което се е развило производството по установяване на конфликт на интереси, не е ограничено, тъй като нему са предоставени всички позволени от закона възможности да организира своята защитна теза. Предвид това, съдът намира, че не са извършени от органа нарушения на процесуалните правила от категорията на особено съществени, опорочаващи окончателните му изводи, поради което не е осъществено основанието за отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съдът счита, че ИАА е постановен в противоречие с материално-правните разпоредби на ЗПУКИ, следователно – е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК. Съгласно чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ лица, заемащи публични длъжности, са и директорите на общински училища, който факт безпротиворечиво се установи по отношение жалбоподателката У.. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ „свързани лица“ са съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство, роднините по права линия, по съребрена линия - до четвърта степен включително, и роднините по сватовство - до втора степен включително, както и физически и юридически лица, с които лицето, заемащо публична длъжност, се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност“. С Решение № 8210/17.06.2014г. по дело № 2590/2014г., Върховният административен съд, Седмо отделение, дава указание, задължително за настоящата съдебна инстанция по смисъла на чл. 224 от АПК, да бъдат събрани доказателства за установяване на родствената връзка между М. У. и В. У.. В тежест на административния орган е да установи съществуването на фактическите основания, сочени в акта,

което е дадено и като указание с Разпореждане № 3319/04.07.2014г. по дело № 6189/2014г. на АССГ, Второ отделение, 22-и състав. В проведеното на 03.10.2014г. открито съдебно заседание, ответникът, чрез процесуалния си представител юр. Д., не е представил доказателства и не е формирал нови доказателствени искания. В негова тежест е било да докаже, че В. У. е син на М. У. и е налице свързаност между тях по смисъла на ЗКУПИ.

При обстояйното запознаване с приложените по делото доказателства, в това число и протоколите от проведените пред КПУКИ заседания, съдът констатира, че М. У. за втори път е обект на изследване дали действията ѝ като директор на училище са проява на конфликт на интереси. След служебна справка се установи, че пред АССГ е било образувано дело с № 6475/2012г., по описа на 29 състав, като постановеното Решение от 04.01.2013г. е оставено в сила от Върховния административен съд на РБ, с Решение № 14235/30.10.2013г. по дело № 2619/2013г., П. отделение. В кориците на делото /архивирано/ се открива свидетелство за съдимост от 16.10.2009г. на Районен съд – [населено място], което удостоверява родствената връзка /майка-син/ между М. У. и В. У.. Повод за извършена служебна справка е твърдението на проверяваното лице, което при изслушването на 02.10.2012г. от КПУКИ посочва, че част от писмените доказателства, необходими за изясняване на осъществилата се фактическа обстановка, са приложени в кориците на друга преписка по повод сигнал срещу нея. В съответствие с принципа на служебното начало, чл. 170 и чл. 171 от АПК настоящият съдебен състав обективира извод, че В. С. У. е „свързано” по отношение на У. лице /§ 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ/.

За да възникне конфликт на интереси, е необходимо да са налице три кумулативни предпоставки съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ: 1. лице, заемащо публична длъжност; 2. частен интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение /чл. 2, ал. 2 от ЗПУКИ/; 3. възможност частния интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ облагата е „всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие”. „В сравнение с

предишната редакция на текста на чл. 2, ал. 2 и ал. 3 ЗПУКИ, при която частният интерес и облагата бяха тъждествени понятия, то в действащата норма законодателят ги е обособил и ги е поставил в съотношение причина-следствие. Интересът е субективната предпоставка по смисъла на чл. 2, ал. 2 от с.з. В случая не се изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той ще може да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. От друга страна, законът никъде не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно упражняване на правомощия или задължения от страна на лицето заемащо публична длъжност“ /Решение № 6781 от 20.05.2014г. по дело № 324/2014г., VII отделение на ВАС на РБ/. Въз основа на гореописаните факти и съпоставянето им с легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ, съдът намира за неустановен конфликт на интереси от КПУКИ спрямо Директора на СОУ „Д-р П. Б.“. М. У. е назначена на длъжност „директор“ с трудов договор с № ЛС-42/11.12.2008г., сключен с Регионален инспекторат по образованието – Х.. На 07.04.2009г. и 19.03.2012г. М. Г. У. е подала декларация по чл. 12, т. 2 във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ /л. 37-40 от делото/, като в точка 5 на същата не е посочила наличието на частен интерес към дейността на свързани по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ лица, в това число и с В. У. /син/.

Съгласно чл. 8, изр. Второ, предложение 1 от ЗПУКИ „лице, заемащо публична длъжност, няма право да сключва договори в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба“. Безсъмнено се установява, че в случая законодателят не е въвел забрана за лицата, заемащи публични длъжности да сключват каквито и да било договори, а само такива, които са в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Двете предпоставки следва да са налице кумулативно и липсата на която и да е от тях обуславя липсата на конфликт на интереси. За да бъде направен извод за съществуването или не на конфликт на интереси, следва да бъде преценено дали сключването на процесните пет граждански договори е повлияно от частния интерес по чл. 2, ал. 2 и ал. 3 от ЗУПКИ. Иначе казано, дали сключването им представлява безпристрастно и обективно изпълнение на правомощията по служба, доколкото директорът на

училището съобразно нормативноустановените си правомощия и задължения следва да осигури непрекъснатост на учебния процес, в това число чрез своевременно назначаване на необходимия брой учители, или сключването на тези договори е мотивирано от свързаността на лицата. Директорът отговоря за качеството и резултатите от учебно-възпитателния процес, осигурява изпълнението на държавните образователни изисквания, разпределя преподавателската дейност между учителите, съгласно утвърдените норми, създава условия за повишаване квалификацията на учителите и за тяхното кариерно развитие.

По повод заявка № 65/2009г. Бюрото по труда – [населено място], препоръчва с писмо изх. № 139/16.10.2009г. за назначаване на свободно работно място – учител по руски език, лицето В. С. У. /л. 51 от делото/. За удостоверяване на висшето му образование е приложена по делото диплома за образователно-квалификационна степен „бакалавър“ по специалност „руска филология“, издадена от П. университет /л. 41-44 от делото/, с приложение изучаваните от У. учебни дисциплини. Със същия е сключен трудов договор № 00002/20.10.2009г., прекратен със Заповед № 00087/04.03.2010г. /л. 49-50 от делото/, за период преди този на сключване на гражданските договори. С писмо изх. № РД-03-1060/23.07.2012г. /л. 13 от делото/ Директорът на Бюрото по труда – [населено място], информира Директора на СОУ „Д-р П. Б.“ – [населено място], че за периода от 01.12.2011г. до 31.05.2012г. са били регистрирани 11 учители, от тях 8 са започнали работа и към края на месец май 3 лица /със специалност НУП, Руска филология, Музика/ поддържат регистрацията си. Следва, обаче, да се уточни, че справката обхваща период, различен от този на сключване на процесните 5 граждански договори.

Видно от Заповед № 226/10.03.2011г., Заповед № 231/14.03.2011г., Заповед № 232/15.03.2011г., Заповед № 243/23.03.2011г., Заповед № 78/23.03.2011г., Заповед № 270/03.05.2011г. и Заповед № 141/03.05.2011г. на Директора на СОУ, се установява, че В. У. е определен да замества отсъстващ преподавател в изпълнение на Националната програма „Оптимизация на училищната мрежа“. На интернет страницата на Министерство на образованието и науката е поместен Списък на одобрените училища и средствата по мярка „Без свободен час“ на Националната програма „Оптимизация на училищната мрежа“ за 2011г., сред които за област Х., [община], е посочено и СОУ „Д-р П. Б.“ - [населено място]. Мярката „Без свободен час“ цели повишаване ефективността на разходите на училищата чрез оптимизиране на вътрешната структура и качеството на образованието по отношение на

изпълнението на държавните образователни изисквания. Чрез нея се предоставят допълнителни средства за изплащане на реално взети учебни часове от учители и възпитатели, които заместват отсъстващи от работа учители или възпитатели във връзка с ползването на отпуск съгласно глава осма, раздел I от Кодекса на труда. Сред изброените в б. „в“ и „е“ от мярката са законоустановеният отпуск поради временна нетрудоспособност и платеният отпуск за обучение /по чл. 162 и чл. 169 от КТ/, за удостоверяването на които са приложени копия от болнични листове и заповеди за отпуск. В съответствие с т. 3.2 от програмата за 2011г., приета с т. 1, б. „а“ от Решение № 216 от 4 април 2011 година за одобряване на национални програми за развитие на средното образование на основание чл. 40 от Постановление № 334 на Министерския съвет от 2010 г. за изпълнението на държавния бюджет, Регионалните инспекторати по образованието координират и контролират осигуряването на заместващи учители/възпитатели, като подпомагат училищата, създавайки банка с кадри. Регионалният инспекторат по образованието изготвя, поддържа и актуализира банка кадри за заместващи учители/възпитатели на отсъстващите от учебни занятия учители/възпитатели в училищата от административната област, която публикува на електронната си страница. Направилно административният орган е посочил при описанието на действително осъществилата се фактическа обстановка, че предмет на обсъждане е Националната програма „Оптимизация на училищната мрежа“ за 2012г., приета с Решение № 310 на Министерския съвет от 20.04.2012г., изменено с Решение № 780 от 24 септември 2012 г. Същата е приложима в периода след сключване на гражданските договори между СОУ „Д-р П. Б.“ и В. У.. Банката кадри е достъпна за всички директори по електронен път и/или на хартиен носител, като се попълва чрез информация от последните; чрез заявки от самите кандидати за участие; чрез събрана по друг начин информация от Р.. При изчерпване на възможностите за осигуряване на правоспособни учители в съответствие с изискванията на Инструкция № 2 от 1994 г. за изискванията за заемане на длъжността „учител“ или „възпитател“ съобразно придобитото образование, професионална квалификация и правоспособност директорът осигурява заместване, както следва: учители с образователно-квалификационна степен „магистър“, „бакалавър“ или „професионален бакалавър“, които не са специалисти по дадения учебен предмет; специалисти по дадения учебен предмет без педагогическа правоспособност; учители, възпитатели, помощник-директори, педагогически съветници, психолози и библиотекари от училището. Жалбоподателят е приложил към жалбата

си списък от банка кадри без дата и подпис, от който става видно следното:

1. Д. Д. А. /IX-XII клас; френски език/ е със банка от заместници – Б. Т. /ПДУД/; С. П. – педагогически съветник; П. И. – инспектор детска педагогическа стая; М. П. – медицинска сестра в училището, като в графа заместник, предложен от Р., е вписано пенсионер.

2. П. И. К. /VII-X клас; руски език/ е със банка от заместници – Б. Т. /ПДУД/; С. П. – педагогически съветник; П. И. – инспектор детска педагогическа стая; М. П. – медицинска сестра в училището, като в графа заместник, предложен от Р., няма вписано име.

3. К. К. К. /VII-IX клас; изобразително изкуство/ е със банка от заместници – Б. Т. /ПДУД/; С. П. – педагогически съветник; П. И. – инспектор детска педагогическа стая; М. П. – медицинска сестра в училището, като в графа заместник, предложен от Р., е вписано напуснала.

4. По отношение на лицето Д. Г. Я. – преподавател по английски език, същата не е вписана в банката кадри.

В кориците по делото, обаче, не е приложена актуалната към датата на сключване на процесните договори банка кадри, което с оглед разпределената доказателства тежест се дължи от административния орган. КПУКИ е следвало да предостави актуална банка кадри, с която да удостовери, че за периода от март до юни 2011г. е имало лица, годни да заместят титулярите преподаватели в СОУ „Д-р П. Б.“. На следващо място, Комисията е възпроизвела съдържанието на писмо с изх. № РД-03-1060/23.07.2012г. /л. 13 от делото/, което удостоверява регистрирането на учители в Бюрото по труда – [населено място], за периода от 01.12.2011г. до 31.05.2012г., различен от процесния – март до юни 2011г. Не са събрани достатъчно доказателства, необходими за удостоверяване на обстоятелството, че към момента на сключване на гражданските договори е имало както лица, отговарящи на критериите на Националната програма, така и регистрирани в Бюрото по труда към Агенцията по заетостта. При недостатъчно изяснена фактическа обстановка КПУКИ е постановил един незаконосъобразно издаден акт, като е установил конфликт на интереси по отношение на М. У..

Видно от представените доказателства за образователно ниво и специалността на У., освен изучаваните дисциплини с обхват руски език, е положил изпити по съвременен български език с практикум по езикова култура и педагогика, поради което същият отговоря на изискванията на чл. 3, ал. 3 и ал. 5 от Инструкция № 2/29.07.1994г. за изискванията за заемане на длъжността „учител“ или „възпитател“ съобразно

придобитото образование, професионална квалификация и правоспособност /Инструкция № 2/29.07.1994г.; изд. на основание § 6 от ПЗР на същата във връзка с чл. 39 от ЗНП и чл. 91, ал. 4 от ППЗНП/. Разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Инструкция № 2/29.07.1994г. посочва, че длъжността „учител“ по учебен предмет /учебни предмети/ от общообразователната подготовка се заема от лица, които са придобили висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“, „бакалавър“ или „специалист“ по специалност от професионално направление, съответстваща на учебния предмет /учебни предмети/, с присъдена професионална квалификация „учител“ или специалност от друго професионално направление и допълнителна професионална квалификация „учител“ по учебен предмет /учебни предмети/. Разпоредбата на чл. 3, ал. 5 от Инструкция № 2/29.07.1994г. посочва, че „учебен предмет на чужд език се преподава от лица, които са придобили висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“, „бакалавър“ или „специалист“ по специалност от професионално направление, съответстващо на изучаваните учебни предмети, и втора специалност или допълнителна професионална квалификация по чужд език; професионално направление, съответстващо на изучаваните учебни предмети, и притежават документ за ниво на владение на езика на равнище Б2 от Общата европейска рамка за езиките, издаден след успешно положен изпит към културен институт или служба към посолството на съответната страна, или от българска институция, упълномощена от чуждестранни културни институти да провежда международно признати изпити по езика, или легализиран документ от чуждестранно висше училище; професионално направление, съответстващо на изучаваните учебни предмети, и притежават диплома за средно образование от профилирана гимназия или профилирана паралелка с чуждоезиков профил; професионално направление „филология“ с професионална квалификация „учител по чужд език“ с втора специалност по съответния учебен предмет“. В мотивите на оспорвания акт административният орган е цитирал неправилно разпоредбите на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 2/29.07.1994г., неотнорми към настоящия казус предвид въвеждането на критерии за „учител“ в детска градина, съответно - „учител“ или „възпитател“ в начален етап на основното образование. Законодателят е посочил изрично критериите, на които лицата следва да отговарят, за да заемат длъжността учител по общообразователна подготовка или чужд език. С чл. 8, ал. 1 от подзаконовия нормативен акт е въвел правилото, че „при липса на правоспособни кандидати директорът сключва срочен трудов договор с

лица, които не отговарят на изискванията за заемане на съответната длъжност „учител“ или „възпитател“, до явяването на кандидат с необходимото образование и професионална квалификация“. Въведено е изключение от правилото за сключване на трудови договори за неопределено време по смисъла на чл. 67, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, като във връзка с непрекъсваемостта на учебния процес в системата на общообразователните училища е допустимо сключването на срочни трудови договори за длъжността „учител“ или „възпитател“. Безспорно е становището, че трудовото законодателство защитава правата на работниците и служителите при полагането им на труд в съответната структура, което значително се различава от сключваните по Закона за задълженията и договорите граждански договори. Приложените по делото граждански договори притежават белезите на облигационно, но не и на трудовоправно, отношение, въпреки че се престира работна сила и се получава лекторско възнаграждение. Периодът на полагане на труд е посочен в процесните договори и обхваща времето на отсъствие на титулярите преподаватели по съответната учебна дисциплина. Мотивът на работодателя, изложен пред КПУКИ и в хода на настоящото производство, е да назначи временно лице, което да заеме мястото на отсъстващия и да осигури непрекъсваемост на учебния процес. „Частният интерес“ не се обуславя от отношението майка-син, доколкото се получава лекторско възнаграждение за изработените часове, а не съответното на образователно-квалификационна степен „бакалавър“, „магистър“ или „специалист“, възнаграждение при спазване на изискванията на чл. 3, ал. 3 и чл. 3, ал. 5 от Инструкция № 2/29.07.1994г. Не е установено дали М. У. е повлияна при изпълнение на служебните си задължения от облагата /възнаграждението по граждански договор/, която свързаното с нея лице е получило. Съществено при тълкуването и разкриването на целта на закона е, че той преследва облагата в случаите, в които тя е незаконна или получена вследствие заеманата публична длъжност и/или връзката със свързано лице, заемащо такава длъжност. Такива са случаите на обогатяване – лично или на свързани лица, вследствие неправомерното използване на възможностите, предоставяни от заеманата публична длъжност. Посочените обстоятелства – облага и частен интерес, следва да са установени по надлежния ред и с предвидените за това в закона обстоятелства. Облагата, получена вследствие законосъобразно и съвестно изпълнение на договорни задължения, каквито в случая са възникналите за У. по трудовото й правоотношение с Р. – Х., в качеството ѝ на директор на СОУ „Д-р П. Б.“, не води до частен интерес по смисъла на този закон и съответно – до

конфликт на интереси. Сключените от М. У. граждански договори са в изпълнение на правомощията на директора по длъжностна характеристика, но дали същите съответстват на Националната програма „Оптимизация на училищната мрежа“, мярка „Без свободен час“, не следва да се преценява както от съда, така и от КПУКИ. Уговореното между страните по тях – директора на СОУ и нейния син, не е предмет на настоящото производство, включително и дали законосъобразно, съответно на ЗНП и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, на Националната програма, е получено възнаграждението от У.. Целта на закона е да премахне възможността за незаконно обогатяване и/или получаване на нематериални облаги чрез служебното си положение от облагодетелствалото се лице, изпълняващо публична длъжност.

Към момента на възникване на необходимостта от заместване на учителите по руски, български и английски език, изобразително изкуство, домашна техника и икономика не е имало обективна възможност за толкова кратък период от време да се намери заместник, който да положи труд при заместване на титуляря по време на законоустановен отпуск. Безспорно е, че следствие от сключването на гражданските договори е заплащането на възнаграждение, което обстоятелство се удостоверява с цитираните заповеди по-горе и декларации за лекторски. В съответствие с т. 3.2.2 от Националната програма „Оптимизация на училищната мрежа“, мярка „Без свободен час“ дейностите, които се финансират, са реално проведени учебни часове или реално отработени учебни дни от учители или възпитатели, които заместват отсъстващи от работа учители или възпитатели, във връзка с ползването на отпуск съгласно цитираните по-горе разпоредби на глава осма, раздел I от Кодекса на труда и дължимите осигурителни вноски. За един учебен час/астрономически час в зависимост от начина на отчитане на нормите за преподавателска работа на отсъстващия учител/възпитател /раздел II, чл. 3 от Наредба № 3 от 2008 г. за нормите за преподавателска работа и реда за определяне на числеността на персонала в системата на народната просвета/ разходът на училището по мярката не може да надвишава 7 лв., което включва и дължими осигуровки. При заместване по време на учебните занятия, когато заместващият учител/възпитател се назначи при условията на Кодекса на труда, разходът за сметка на мярката за пълен отработен месец не може да надвишава размера за началната заплата за длъжността „учител”/”възпитател” и дължимите от работодателя осигурителни вноски за тези средства. С одобряването на Националната програма е въведено разграничение при сключването на договори и по реда на Кодекса на труда, което предпоставя възможност за сключване и на други

по вида си договори, в това число и на граждански. Нито едно доказателство по делото не обективира извод, че цялото или част от възнаграждението по договор по ЗЗД се дължи и е изплатено следствие свързаността между лицата. Обратно – цялата фактическа обстановка, установена от КПУКИ, сочи, че У. е целяла задоволяване на обществен интерес и осигуряване непрекъснатостта на учебния процес в училището при търсенето и намирането на заместник на отсъстващ учител. Липсват доказателства и за настъпилата нематериална облага, изразяваща се в едно от посочените в чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ форми – „получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие“. Следва да се уточни, че свързаността между лицата по смисъла на ЗПУКИ не презюмира безпротиворечиво наличието на частен интерес – елемент от фактическия състав на конфликта на интереси по чл. 2 от с.з. Установеният частен интерес трябва да може да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на служебните задължения на директора. Неправилно е прието, че частният интерес на сина У. е повлиял върху обективното и безпристрастно изпълнение на служебните задължения на неговата майка – директор на СОУ „Д-р П. Б.“. Конфликтът на интереси е налице при отклонение и противоречие с публичния интерес. Назначението е извършено при преобладаващ обществен интерес, поради което независимо от формалното нарушение на посочените по-долу разпоредби на трудовото законодателство и неговото заобикаляне със сключване на граждански договори, не е съставомерно в хипотезата на чл. 8, изр. Второ от ЗПУКИ и не е налице конфликт на интереси по този закон.

Съгласно т. III от длъжностната характеристика /л. 27-35 от делото/ директорът сключва, изменя и прекратява трудови договори с педагогически и непедagogически персонал, като обявява свободни работни места в бюрото по труда и в Р. в тридневен срок от овакантяването им /чл. 147, ал. 1, т. 7 от ППЗНП/. В процесния случай продължително освобождаване на работни места не е налице, доколкото сключените договори обхващат следните периоди: от 10.03.2011г. до 11.03.2011г.; от 14.03.2011г. до завръщането на титуляря; 15.03.2011г., 16.03.2011г. и 17.03.2011г.; от 24.03.2011г. до 02.05.2011г.; 03.05.2011г. до 15.06.2011г. Съгласно чл. 22а, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта „работодателите обявяват задължително в териториалните поделения на Агенцията по заетостта свободните работни места за лица, работещи по

трудова правоотношение, в администрация по смисъла на Закона за администрацията, в държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон и в общински предприятия“. Доколкото СОУ „Д-р П. Б.“ не е администрация по смисъла на Закона за администрацията, в държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон и в общински предприятия, то и за неговия директор не съществува задължение свободното работно място, да бъде обявено в съответното териториално поделение на Агенцията по заетостта. В тази посока е и Решение № 14235/30.10.2013г. по дело № 2619/2013г., П. отделение на Върховен административен съд на РБ. Дори и да се приеме, че М. У. не е изпълнила регламентираното от законодателя задължение при свободно работно място да уведоми Бюрото по труда, то става въпрос единствено за допуснато нарушение на трудовото законодателство. Не следва неспазването на разпоредбите на Кодекса на труда, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за народната просвета и подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане да води до косвен извод, че всяко назначаване на свободна длъжност в тяхно противоречие е предпоставка за конфликт на интереси, съответно – за получаване на облага в резултат на частен интерес на лице, заемащо публична длъжност.

Чл. 8, изр. 2 от ЗПУКИ не предвижда възможност за възникване на конфликт на интереси, основан на хипотетичен частен интерес. Такова /хипотетично, евентуално/ може да бъде само влиянието на съществуващия частен интерес върху изпълнението на правомощията и задълженията на лицето, заемащо публична длъжност. Законодателят е преценил, че дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно, укоримо и като такова не следва да бъде допускано. С оглед на действително осъществилата се фактическа обстановка и събраните по делото доказателства не се установи нито реализирането на облага, нито евентуалното ѝ възникване. Облагата по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ може да не е настъпила, но трябва да е възможна, т.е. да е свързана с поведението на лицето, по отношение на което е установен конфликт на интереси. В случая директорът У. не е действала в частен интерес, като е създавала по-благоприятно положение, предимство за своя син при сключването на процесните граждански договори, включително и за осигуряване на положителен резултат или друга облага по смисъла на чл. 2, ал. 3 във връзка с ал. 2 от ЗПУКИ. Липсата на частен интерес и следващата го облага налагат извода, че сключването на договори по реда на ЗЗД не съставлява нарушение по чл. 8, изр. 2 от ЗПУКИ, т.е. не е

налице конфликт на интереси по смисъла на цитираната законовата норма.

Съгласно чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ „лице, заемащо публична длъжност, подава декларация за частен интерес по конкретен повод”. Видно от приложените по делото доказателства, при сключването на гражданските договори М. У. не е подала декларация по конкретен повод и не се е отвила. Разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗПУКИ предвижда задължението на всяко лице, заемащо публична длъжност, да подаде декларацията по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ, „когато има частен интерес във връзка с изпълнение на свое правомощие или задължение по служба”. Подаването на декларация по конкретен повод не следва като задължение, ако липсва частен интерес, какъвто безспорно се установи, че няма. От друга страна, на основание чл. 34, ал. 1 от ЗПУКИ „лице, заемащо публична длъжност, което не подаде декларация по чл. 12 в законоустановения срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лева“. На основание чл. 37 от ЗПУКИ се предвижда по-висок размер на глобата, в случаите, когато лице, заемащо публична длъжност, не изпълни задължение по чл. 16 и не подаде декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ. Нормите на чл. 34, ал. 1 и чл. 37 от ЗПУКИ си противоречат, тъй като за едно и също нарушение се предвиждат различни по размер наказания. На основание чл. 30 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ след влизане в сила на решението, с което се установява конфликт на интереси, се издава наказателно постановление, подлежащо на оспорване по реда на Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Също – при хипотезите, различни от установяване на конфликт на интереси, по реда на чл. 34, ал. 1 във връзка с чл. 43, ал. 1 от ЗПУКИ във връзка със ЗАНН се развива производство по ангажиране на административнонаказателна отговорност. Фактическият състав на административното нарушение не е свързан с установяването на конфликт на интереси съобразно неговото определение. Неподаването на декларация по чл. 12 от ЗПУКИ се наказва на основание чл. 34, ал. 1 от с.з., която не е сред посочените в чл. 30, ал. 1 от ЗПУКИ. Съответно, последиците от нарушения, различни от тези по чл. 35 и чл. 37 от ЗПУКИ имат отделна уредба в глава Девета от с.з., за разлика от уредбата на последиците от установяване на конфликт на интерес, съдържаща се в глава Осма на ЗПУКИ. Несвършенството на правната уредба не следва да бъде тълкувано в ущърб на лицето, проверявано за наличието на конфликт на интереси, поради което и в тази част ИАА следва да бъде отменен. В тази посока са и мотивите на Решение № 04.01.2013г. по дело с № 6475/2012г., АССГ, Второ отделение, 29-и състав, оставено в сила с Решение № 14235/30.10.2013г. по дело № 2619/2013г., ВАС, П.

отделение; Решение № 1023 от 22.01.2013г. по адм.д. № 11062/2012г., V отделение на ВАС; Решение № 5472 от 19.04.2011г. по адм.д. № 1901/2011 г., V отделение на ВАС.

На неето място, съдът намира, че решението не е издадено в съответствие с целта на закона, посочена в чл. 1 и следващите на ЗПУКИ. Определени са изрично правилата за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности. Законодателят дава легална дефиниция на понятието „конфликт на интереси”, възникващ, когато „лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба” /вж. чл. 2 от ЗПУКИ/. В чл. 3 от ЗПУКИ са изброени лицата, които заемат публична длъжност, като в т. 23 на същата разпоредба са посочени и директорите на училища . Производството за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси е обвързано с обществените отношения, регламентирани държавната власт в трите й форми – законодателна, изпълнителна и съдебна, доколкото същата съобразява действията си с обществото и неговите потребности. Съгласно чл. 4 от ЗПУКИ „лицата, заемащи публични длъжности, изпълняват задълженията си в интерес на обществото честно, почтено, отговорно и безпристрастно”, и „носят отговорност пред гражданите и пред органите, които са ги избрали или назначили”. Неизпълнението на общите правила от лицата, заемащи публични длъжности, е основание за сезиране на КПУКИ и налагане на административно наказание след влизане в сила на решението й. От една страна, решението има превантивен характер по отношение на същите тези лица с цел обективно осъществяване на публичните им функции. От друга, всяка проява на конфликт на интереси, безпротиворечивото й установяване и налагане на наказание обезпечава неповторяемостта й в поведението на лицата, осъществяващи публични функции. Предвид гореизложеното, съдът, съобразявайки се с производството по установяване на конфликт на интереси спрямо М. У., счита, че е налице основанието за отмяна на акта по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 5 от АПК.

Предвид гореизложеното и доколкото КПУКИ е компетентен да постанови оспорения акт административен орган, но се е произнесъл в противоречие с материално-правните разпоредби и целта на закона, то съдът следва да уважи жалбата като основателна и да отмени **Решение № 229/28.05.2013г.** като незаконосъобразно издадено.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 144 от АПК във връзка с чл. 80 от ГПК във връзка с т. 11 от Тълкувателно решение №

6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, „претенцията за разноси по чл. 80 от ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция”, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси в размер на 10 /десет/ лева /държавна такса. Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II отделение, 22-ри състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Г. У., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 103, **Решение № 229/28.05.2013г.** на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с което е установен конфликт на интереси за това, че в качеството ѝ на Директор на Средно Общообразователно училище „Д-р П. Б.“ – [населено място], е сключила граждански договори № 3/10.03.2011г., № 4/14.03.2011г., № 5/15.03.2011г., № 6/23.03.2011г. и № 7/03.05.2011г., в частен интерес на свързаното с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗПУКИ – В. С. У. /син/, по силата на които свързаното лице е заело длъжността „учител по руски език, български език и литература, английски език и изобразително изкуство, домашна техника и икономика“ по заместване – нарушение на чл. 8, изречение 2, предложение 1 от ЗПУКИ, както и подаване на декларации по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ при сключването на граждански договори граждански договори № 3/10.03.2011г., № 4/14.03.2011г., № 5/15.03.2011г., № 6/23.03.2011г. и № 7/03.05.2011г., в частен интерес на свързаното с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ – В. С. У. /син/, с което е нарушила разпоредбата на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ., като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с адрес: [населено място], район „Т.“, [улица], да заплати на М. Г. У., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 103, направените по делото разноси в размер на 10 /десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14 – дневен срок от получаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република Б..

Съдия:

